

ens baggrund og kultur til, skulle hindre, at man kunne lære dansk. Og dér er det, jeg siger, at jeg tror snarere, det er tværtimod.

Som jeg nævnte før, har jeg en række erfaringer med mennesker, som har en anden baggrund, og som ikke har lært deres sprog, som ikke har fulgt det op. Jeg nævnte bl.a. de mange unge grønlændere, jeg har mødt gennem tiden, der har rejst frem og tilbage, unge studerende, som er ulykkelige og endda i meget store psykiske vanskeligheder indimellem, fordi de faktisk er grønlændere og overhovedet ikke kan grønlandsk. Det fulgte vi ikke op.

På samme måde gjorde vi vel det, da vi tog gæstearbejderne, som vi kaldte det, ind helt tilbage i 1960'erne, at dér tilbød vi heller ikke noget som helst, og det har vi selvfølgelig nogle problemer med i dag. Det synes jeg hellere vi skulle bruge vores enorme engagement i denne her sag til at få rettet på hurtigst muligt.

Derfor er jeg enig i de bestræbelser, der ligger i dansk, dansk på arbejdspladsen, dansk alle mulige steder, hvor vi kan komme til det, dansk med fuld fart på overalt, hvor vi har mulighed for det, for at få rettet nogle af de her ting. Dér vil jeg meget gerne være med at trække det, dér vil CD meget gerne være med at trække det.

Men at gøre det til et problem i sig selv at lære et andet sprog eller for den sags skyld et tredje sprog i den verden og det samfund, vi træder ind i nu, hvor det med at kunne flere sprog er en af forudsætningerne, vil være et dansk selvmål af dimensioner. Det vil være et dansk selvmål af dimensioner ikke at udnytte de muligheder, der er for sprogundervisning, så bredt og så meget som muligt.

Henrik Svane (RV):

Som det allerede er sagt flere gange i dag, er modersmålsundervisning af børn med et andet sprog end dansk som første sprog ikke en hindring for en god integration. Ministeren og flere andre har allerede nævnt en række af de forhold, som beherskelse af modersmålet har betydning for: sproglæring, identitetsdannelse, kulturforståelse, sociale relationer med familie osv., så det skal jeg ikke gentage.

Til gengæld skal jeg ikke undlade at sige, at Det Radikale Venstre opfatter dette beslutningsforslag som endnu et eksempel på Dansk Folkepartis utrættelige hetz mod udlændinge og endda danske statsborgere med en anden etnisk baggrund. Det væsentlige er tilsyne-

ladende ikke sproget og bekymringen over, om udlændingene lærer dansk, for det gør flere og flere. Det har ministeren redegjort for tidligere, bl.a. i 1998 og nu igen i dag. Der er endda meget fokus på danskundervisning til børn og unge med et andet modersmål, og der bliver gjort en stor indsats for at tilbyde ekstra undervisning, fordi det giver den bedste integration.

Nej, beslutningsforslaget er snarere et påskud for at få mulighed for at diskutere, at udlændinge koster danske skatteydere penge. Det gør de måske nok, men for Det Radikale Venstre er pengene ikke afgørende. Et rigt land som Danmark skal have og har råd til at tilbyde modersmålsundervisning.

Det paradoksale er, at Dansk Folkeparti med sin generelle holdning til integrationspolitikken siger ét, men gør noget andet. Man kræver, at udlændinge skal lære dansk, integrere sig, arbejde og generelt bidrage til det danske samfund, men samtidig modarbejder partiet, at den danske stat skal hjælpe dem til at få mulighed for at opfylde kravene. Det hænger slet ikke sammen.

Men pointen er jo, at Dansk Folkeparti har den strategi, at det arbejder for, at dets egne skræmmeprofetier bliver opfyldt: at udlændinge ikke vil lære dansk, at de ikke vil arbejde, at de koster mange penge, osv. Og det bliver desværre netop en selopfyldende profeti, hvis det er Dansk Folkepartis politik, der kommer til at gøre sig gældende. For ingen mennesker har skyggen af chance for at integrere sig i et nyt land, hvis de ikke får den nødvendige støtte til det. Det ærgerlige er, at beslutningsforslaget kunne have været konstruktivt, hvis Dansk Folkeparti havde været oprigtigt bekymret over danskundervisningen.

Det danske sprog er nemlig utrolig vigtigt at lære for at understøtte integrationen, og derfor er sprogundervisningen også opprioriteret betydeligt i den integrationslov, som Dansk Folkeparti ikke kunne støtte, da den blev vedtaget forrige år.

For Det Radikale Venstre er det afgørende, at udlændinge får de bedste muligheder for at blive en del af dette samfund på lige fod med alle andre. Det medfører mange pligter, men også rettigheder, og det kræver en indsats fra de nye borgere. Men det hjælper på ingen måde den proces at fratage dem kendskabet til deres eget sprog – tværtimod.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.